

BP DONALD J. SANBORN

BERGOGLIO
PODWAŻA DOGMAT PRZEISTOCZENIA
I POTĘPIA KATOLICKI "FUNDAMENTALIZM"

KRAKÓW 2016

www.ultramontes.pl

Bergoglio podważa dogmat przeistoczenia i potępia katolicki "fundamentalizm" ⁽¹⁾

BP DONALD J. SANBORN

"Ci wszyscy, co się za ewangelików mają, tak się wiele zbawieniem cieszyć mogą, jako żydowie, poganie, turcy, i inși niewierni, póki się nie nawrócą przez prawą pokutę z różnych sekt i herezyj, do jednościi wiary świętej powszechnego Kościoła, od którego się swawolnie oderwali. Albowiem sektarze, mówi Paweł święty, nie osiągną Królestwa Bożego. Nie mają nieszczęśliwi ludzie prawdziwego Sakramentu ciała i krwi Pana Chrystusowej; jedno przemierzają a obrzydliwą jakąś wieczerzę, bałwochwalstwo – bo chleb prosty za Boga luteranie chwalą gdy komunikują – zdradę a oszukanie nędznych a zwiedzionych ludzi". (Abp Stanisław Karnkowski, Prymas Polski) ⁽¹⁾

"Życie jest większe niż wyjaśnienia i interpretacje"

Taki był komentarz Bergoglio odnoszący się do przyjmowania przez luteran komunijnego opłatka, komunii Novus Ordo, który rzekomo ma być katolickim sakramentem Świętej Eucharystii.

W listopadzie, Bergoglio udał się do luterskiego kościoła w Rzymie na ekumeniczny dialog. W trakcie spotkania, kobieta zadała mu pytanie czy jest dozwolone aby luteranin otrzymywał opłatek komunijny w kościele Novus Ordo, który jest rzekomo katolicki.

Oto odpowiedź Bergoglio: **"Na pani pytanie mogę odpowiedzieć tylko pytaniem: co my z mężem możemy zrobić, aby Wieczerza Pańska towarzyszyła mi na drodze mojego życia? Jest to problem, na który każdy musi sam sobie odpowiedzieć. Pewien zaprzyjaźniony pastor powiedział mi kiedyś: «Ależ my wierzymy, że Pan jest tam obecny. I wy wierzycie, że Pan jest obecny? Gdzie jest różnica?». «W wyjaśnieniach, w interpretacji».**

Życie jest większe niż wyjaśnienia i interpretacje. Zawsze odnoście się do waszego chrztu: «Jedna wiara, jeden chrzest, jeden Pan» – jak to mówi nam Paweł; a wnioski nasuną się później".

Bergoglio wypowiadając się w ten sposób, zredukował katolicką doktrynę transsubstancjacji do zwykłego teologicznego objaśnienia. Zasadniczo to stwierdza: luteranie wierzą w rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii, tak jak i katolicy. Cała reszta – czyli to co dzieli luteran i katolików w tej sprawie – to jedynie objaśnienia teologów.

Jednakże Sobór Trydencki zawyrokował inaczej:

"Ponieważ zaś Chrystus, nasz Odkupiciel, powiedział, że to, co podawał pod postacią chleba, jest prawdziwie Jego ciałem, [przeto] zawsze było w Kościele Bożym to przekonanie, które dziś na nowo ten święty Sobór wyraża, że przez konsekrację chleba i wina dokonywa się przemiana całej substancji chleba w substancję ciała Chrystusa, Pana naszego, i całej substancji wina w substancję Jego krwi. Tę przemianę trafnie i właściwie nazwał święty katolicki Kościół *preistoczeniem*".

"Jeśli ktoś twierdzi, że w Najświętszym Sakramencie Eucharystii pozostaje substancja chleba i wina razem z ciałem i krwią Pana naszego Jezusa Chrystusa, a [więc] przeczy tej przedziwnej i osobliwej przemianie całej substancji chleba w ciało i całej substancji wina w krew, przy zachowaniu jedynie postaci chleba i wina, którą to przemianę katolicki Kościół najwłaściwiej nazywa *preistoczeniem* – niech będzie wyklęty".

Katolicka doktryna jest jasna. *Preistoczenie* nie jest jakimś objaśnieniem teologów, lecz częścią świętego kanonu zdefiniowanych dogmatów rzymskokatolickiego Kościoła. Ponadto zostało *zdefiniowane*, że luterskie objaśnienie (*) Świętej Eucharystii nie tylko, że nie jest alternatywną teorią, ale *jest herezją*. (a)

A zatem, Bergoglio po raz kolejny okazuje się być heretykiem, redukując dogmat do kategorii teologicznej opinii dopuszczającej inne, sprzeczne objaśnienia.

Bergoglio ponownie potępia katolicki "fundamentalizm"

Również w listopadzie, na pokładzie samolotu wracającego do Rzymu z Afryki, Bergoglio po raz niewiadomo który zaatakował tych, których nazywa katolickimi "fundamentalistami". Powiedział: **"W katolickim Kościele mamy całkiem sporo ludzi, którzy uważają, że posiadają absolutną prawdę i ciągle oczerniają innych przez zniesławienia i oszczerstwa, i to jest złe. A mówię to, ponieważ jest to mój Kościół. Fundamentalizm religijny należy zwalczać. Fundamentalizm religijny nie ma charakteru religijnego. Dlaczego? Bo brakuje w nim Boga. Jest bałwochwalczy..."**

Bergoglio ponownie ujawnia swą heretycką mentalność. Czymże jest bowiem katolicki dogmat jeśli nie prawdą absolutną? Jeśli ktoś nie wierzy, że katolickie dogmaty to prawdy absolutne – czyli prawdy, które nigdy się nie zmieniają – nie jest katolikiem. Siłą rzeczy słowa "dogmat" i "absolutny" idą z sobą w parze.

Przekonaliśmy się już, że Bergoglio atakował koncepcję dogmatu przy wielu innych okazjach. Krytyka "nieugiętych" katolików jest jego obsesją. Nie może sobie tego wybić z głowy.

Bp Donald J. Sanborn

Fragment z: "Most Holy Trinity Seminary Newsletter", December 2015. (b)

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

Przypisy:

(*) Na Soborze Trydenckim została w szczególności potępiona jako heretycka, luterańska nauka o Najświętszym Sakramencie mówiąca o tym, że w Eucharystii istnieje zarówno substancja chleba jak i Ciało Chrystusa. Ratzinger trzyma się luterańskiej doktryny, Bergoglio nazywa katolicki dogmat "objaśnieniem", a mimo to żaden konserwatywny wyznawca Novus Ordo ani członek FSSPX nie zarzuci tym ludziom herezji.

(1) Tytuł artykułu i początkowy cytat od red. *Ultra montes*.

(a) **"Ustanowienie Eucharystii**. Co Jezus tak uroczyście przyrzekł, tego też i dotrzymał. Przy ostatniej wieczerzy, którą Zbawiciel przed męką i śmiercią swoją z uczniami pożywał, wziął Jezus w swe ręce chleb, podniósł oczy w niebo, dzięki czynił, błogosławił, łamał, dawał uczniom swoim, i rzekł: «Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje, które się za was dawa». Podobnie wziął Jezus kielich, czynił dzięki, i rzekł: «Pijcie z niego wszyscy, albowiem tać jest krew moja, która za was i za wielu wylana będzie. To czyńcie (dodał Zbawiciel) na moją pamiątkę» (Matth. 26, 26 s. – Marc. 14, 22 s. – Luc. 22, 19 s. – 1 Cor. 11, 23 s.).

Według tych słów Chrystusa Pana chleb i wino przeistacza się w prawdziwe Ciało i Krew Zbawiciela. Nie masz tam więcej chleba i wina, lecz tylko zewnętrzne chleba i wina postaci. Przeistoczenie to (*transsubstantiatio*) dzieje się przez konsekrację, czyli przez owe sakramentalne słowa, które Kapłan w Imieniu Jezusa nad ofiarowanym chlebem i winem wymawia. «Chleb jest, mówi święty Ambroży, przed słowami sakramentalnymi, ale gdy przystąpi konsekracja, z owego chleba staje się Ciało Chrystusowe. Pytamy się jak może być chleb Ciałem Chrystusowym? – Oto przez konsekrację. – A konsekracja czyimi się słowami dzieje? – Słowy Pana naszego Jezusa» (*Sacr.* 4, 4, n. 14).

Cudowną i całkiem niepojętą jest ta tajemnica. Boskie to dzieło, że pod najmniejszą cząsteczką sakramentalnych postaci utajony jest Zbawiciel z Bóstwem i człowieczeństwem swoim prawdziwie, rzeczywiście i istotnie (*vere, realiter, et substantialiter*. – Sobór Trydencki). Pobożna a mocna wiara w żywe a wszechmocne słowo Boga wcielonego Jezusa więcej tu dokaże, aniżeli ciekawe, pełne płochy szperania i pytania.

Wiara wszystkich wieków o Eucharystii. Ojcowie święci wszystkich wieków wyrażają się z najżywszą wiarą, a zarazem z najczulszą miłością o tej tajemnicy. Ignacy święty Biskup Antiocheński umęczony r. 107 pisze w liście do Smyrneńczyków, że «Eucharystia jest Ciałem Zbawiciela, które cierpiało na krzyżu». Justyn święty umęczony r. 167 rozwodzi się w *Apologii* czyli w Piśmie swoim obronnym do pogan obszernie o konsekracji, i dodaje: «Pokarm ten zowie się u nas Eucharystią, i nie wolno go pożywać nikomu, kto by nie był obmyty wodą Chrztu świętego, lub kto by nie żył tak, jak Chrystus żyć nas nauczył. Albowiem pożywamy go nie jako chleb i napój powszedni, ale jako prawdziwe Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, który jak Sam mocą Słowa Bożego wziął Krew i Ciało dla naszego zbawienia, tak też mocą Boskich słów swoich w modlitwie dziękczynnej zawartych, Sam je w prawdziwe Ciało i Krew Swoją zamienia» (*Apol.* 1, n. 66). – Święty Ireneusz Biskup Lyonu umęczony tamże r. 202 powstając na heretyków czasu swego przeczących zmartwychwstania, mówi: «Jakżeż śmieją oni twierdzić, że ciała nasze przeszedłszy w zepsucie nie powrócą więcej do życia, kiedy one karmią się Ciałem i Krwią Pańską?» (*Libr. IV adv. haer.*, n. 5)...

Eucharystia jako ofiara Nowego Zakonu. Ciało i Krew Pańską pod dwojakim względem uważać należy. Dla nas Przenajświętszy Sakrament jest pokarmem, w którym już na tej ziemi łączymy się z Bogiem, nabywając przez to sił do obojętnego postępowania na drodze zbawienia. Ale sprawowanie Ciała i Krwi Pańskiej na ołtarzach naszych jest ofiarą przyczystą nowego zakonu oznaczoną niegdyś przez ofiary starożytne, przepowiedaną przez Proroków, a ustanowioną przez Chrystusa Pana. W tej ofierze świętej ofiaruje się Zbawiciel Ojcu Przedwiecznemu pod postaciami chleba i wina przez ręce kapłańskie. Ofiarę tę nowego zakonu nazywamy Mszą świętą, czy to od słowa hebrajskiego «Missach», które w starym zakonie znaczy ofiarę dobrowolną (*Deut.* 16), czy też jak inni wywodzą, od słów «*Ite missa est*», którymi obwieszczano wiernym, że się ofiara święta skończyła, i że już oddalić się mogą...

Lecz Chrystus Pan, jak to wyrzekł Bóg przez Psalmistę, ma być Ofiarnikiem na wieki. Po spełnieniu przeto tajemniczej ofiary rzekł Jezus do uczniów: «Czyńcie to na moją pamiątkę!». Według tak wyraźnego rozkazu Zbawiciela Uczniowie Jezusa i ich prawni w

Kapłaństwie następcy od pierwszych zaraz czasów aż dotąd przynoszą Bogu jako przyczystą Ofiarę chleb i wino przemienione słowem sakramentalnym w Ciało i Krew Jego, czyli sprawują Mszę świętą. Ale ofiarę tę czynią Kapłani nie w imieniu swoim, lecz w Imieniu i niejako w osobie Chrystusa Pana. Tak więc Jezus wedle proroctwa jest w Kapłanach Swoich nieustającym Ofiarnikiem na zawsze.

Że takie znaczenie ma ustawa Zbawiciela, mamy na to najjaśniejsze dowody. W pierwszym liście do Koryntian wspomina Paweł święty wyraźnie o Ofierze i ołtarzu chrześcijańskim (Cap. 10, v. 16 s.), a Ojcowie święci nie pozostawiają w tym względzie żadnej wątpliwości. Święty Justyn w drugim wieku opisuje szczegółowo, jak za jego czasów Mszę świętą sprawowano. Święty Ireneusz († 202) mówi: «Zbawiciel ustanowiwszy Eucharystię, nauczył ofiary nowego zakonu, i Kościół przejąwszy ofiarę tę od Apostołów przynosi ją po całym świecie» (libr. 4 *adv. haer.*, c. 17)... – Augustyn święty († 430) w dziele *O Mieście Bożym*, pisze: «Sam Chrystus jest ofiarnikiem, i sam też ofiarą, zalecając, aby tajemnicza ta ofiara codziennie była w Kościele. Tej ofiary prawdziwej rozliczne były dawniej znaki w ofiarach starożytnych zapowiadających w wieloraki sposób tę jedyną ofiarę» (libr. 10, c. 20, s.). – Ojcowie licznie zgromadzeni na Sobór powszechny w Efezie r. 431 mówią w swym liście Synodalnym: «Przynosimy ofiarę niekrwawą w Kościele, przystępujemy do niewymownych błogosławieństw, i poświęceni jesteśmy, pożywając święte Ciało i Krew drogą Jezusa Chrystusa Odkupiciela wszystkich». Świadectwa te wieki wszystkie stwierdzają bez przerwy (1).

(1) Wobec tak wspaniałych świadectw Ojców Kościoła świętego, z których tylko kilka dowodów powyżej jest przywiedzionych, wobec wiary wszystkich upłynionych wieków nader bolesną jest rzeczą wspomnieć, jak namiętnie heretycy szesnastego wieku zbluźnili Przenajświętszy Sakrament i Najczystsza ofiarę Mszy świętej. Luter który będąc Kapłanem miewał przez lat piętnaście Mszę świętą, powiada sam o sobie, że pewnej nocy ukazał mu się czart przekłety, rozprawiał z nim przez długi czas, i przywiódł go do wyrzeczenia się Mszy świętej. Gdyby sam Luter nie był tego napisał, trudno by nam było uwierzyć, że takiego miał mentora, co go nauczył bluźnić z Najświętszej ofiary. – W piśmie do Henryka VIII mówi Luter w przedmiocie Mszy świętej te słowa: «Cóż mi to szkodzi chociażbym miał przeciw sobie tysiąc Augustynów i tysiąc Cyprianów». – Kalwin znowu twierdzi, że Ojcowie Kościoła wszyscy pobłądzili. – Lecz niech się godzi zapytać tych patriarchów protestanckich, czym oni udowodnili prawdziwości swojej, ile że oba w tej mierze nie zgadzają się z sobą, i nawzajem się za to okropnie przeklinali?"

– [*Teologia dla użytku wiernych pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczach zbawienia*](#), napisana przez X. J. B. Delerta, Penitencjarza i Kaznodzieję Archikatedry Poznańskiej. Tom I. *Teologia dogmatyczna*. Poznań 1863, ss. 231-233; 247-249.

(b) Por. 1) Bp Donald J. Sanborn, a) [*Podsumowanie modernistycznego "Synodu o rodzinie" \(2015\)*](#). b) [*Ohyda spustoszenia! Bergoglio wspiera przestępców, komunistów i zbrojnych*](#). c) [*Kolejne herezje Bergoglio potwierdzają niekatolicki charakter modernistycznego Neokościoła*](#). d) [*Bergoglio o \(nie\)istnieniu Boga*](#). e) [*Amoralny synod modernistycznych biskupów \(2014\) – produkt doktrynalnego liberalizmu Vaticanum II*](#). f) [*Nasz katolicki apostoł, Dziesięć rad Bergoglio i "Requiem" dla protestanckiego heretyka*](#). g) [*Tragikomedia Novus Ordo: Bergoglio z nosem klauna i herezja "kardynała" Rodrigueza*](#). h) [*Od modernizmu do apostazji. Bergoglio nie wierzy w katolickiego Boga*](#). i) [*Bergoglio o Żydach i ateistach*](#).

[Modernistyczny relatywizm prawdy dogmatycznej.](#) j) [Sedewakantyzm: w obronie autorytetu Kościoła katolickiego i papieżstwa.](#) k) [Przeciw mentewakantyzmowi.](#)

2) Ks. Héctor L. Romero, [Modernista Jorge Bergoglio zbezczcił imię św. Franciszka z Asyżu.](#)

3) Ks. Benedict Hughes, [Franciszek okazuje względy dla ruchu charyzmatycznego.](#)

4) Ks. Dr. Mikołaj Gihl, [Ofiara Mszy świętej. Wykład dogmatyczny, liturgiczny i ascetyczny dla duchowieństwa i świeckich.](#)

5) Abp Stanisław Karnkowski, Prymas Polski, a) [Kazania o chwalebnej Eucharystii.](#) b) [O wieczerzy Zborów Luterskich, Pikardskich, Zwingliańskich, Kalwińskich i Nowochrześcijańskich.](#)

6) O. Jakub Wujek SI, a) [Postilla catholica... Iż zbory Lutrów, Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.](#) b) [Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu.](#) c) [Postylla Mniejsza.](#)

7) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, [Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutra, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształcanych.](#)

8) Kongregacja Św. Inkwizycji, [Wyznanie Wiary dla heretyków przechodzących na łono Kościoła katolickiego.](#)

9) Ks. Jacek Tylka SI, [Dogmatyka katolicka.](#) a) [Traktat o Kościele Chrystusowym.](#) b) [O obojętności, czyli indyferentyzmie w rzeczach religii.](#)

10) O. Mikołaj Jamin OSB, [Myśli ściągające się do błędów tegoczesnych.](#) a) [O jedności prawdziwej religii.](#) b) [Jezus Chrystus potępia tolerantyzm.](#) c) [Poza Kościołem nie ma zbawienia.](#)

(Przypisy literowe od red. **Ultra montes**).

([HTM](#))

© **Ultra montes** (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVI, Kraków 2016